

Revar ute i verden.

Det er vinter og Revar leker ved havet. Han hopper rundt på isen og later som han går på skøyter. Han tar seg stoor fart og sklir bortover isen på de små potene sine. Det er kjempegøy! Han kaster seg ned på magen og sklir bortover. Det kiler i magen akkurat som det gjør når han snurrer rundt og rundt på huska. Men plutselig så braker og knaker det i isen, isen sprekker opp i store isflak og Revar blir sittende igjen på et lite isflak, helt alene.

Oppsann, hva gjør jeg nå?, tenker Revar. Isflaket begynner å drive av sted, lengre og lengre ut i det store havet, det er kaldt vann på alle kanter. Revar blir kjemperedd og legger seg ned på isflaket med revehalen over øynene. Han tørr ikke se. Det er skummelt, tenk om jeg faller i havet. Da kommer jeg til å drukne for jeg har ikke lært meg å svømme enda. Jeg må ligge helt stille slik at jeg ikke ramler i vannet.

Det har blitt kveld og det blir mørkere og mørkere. Det nærmer seg natta og månen lyser rund og gul på himmelen. Isflaket med Revar driver videre utover havet. Revar er sulten og trøtt og til slutt sovner han på isflaket, helt alene.

TUUUUUT, Revar bråvåkner og skvetter opp. Hva var det for en høy lyd? Så ser han en stor båt som heter Midnattsol. Båten kjører nesten oppå isflaket som Revar sitter på. Kapteinen på båten ser ikke Revar som sitter på isflaket. Men det går bra, båten kjører forbi isflaket og Revar puster letta ut, heldigvis gikk det bra. Han ser en tjukk svart stripe som kommer ut fra båten, det blir liggende på vannet. Det lukter vondt, og fuglene flyr vekk fra båten, de liker heller ikke denne lukta. Og hva syns fiskene om det, de som bor i vannet? Dette ser ikke bra ut syns Revar.

Han hører det plaske og sprute bak han. Hva kan det være? Da ser han to fine, grå delfiner med store, snille øyne kikke nysgjerrig på han. Hei, sier den ene delfinen, hvem er du? Hei sjøl, jeg er fjellreven Revar fra Norge som har rota meg bort. Jeg lekte på isen, men så sprakk isen og jeg havna her på dette isflaket. Men har dere sett den store, svarte oljestripa som ligger på havflata? Ja det har vi, sier delfinene og vi liker det slettes ikke.

Havet blir møkkete og forurensa. Vi delfiner og fisker som lever i havet blir nesten forgifta av all oljen som kommer fra de store båtene.

Hvem er dere da?, spør Revar. Vi er delfinene Delma og Delfi og kommer fra Svalbard. Vi liker å svømme rundt i havet. Vi møter mange andre delfiner og fisker som vi har det moro sammen med.

Hvor er Svalbard?, spør Revar. Bli med oss, vi kan vise deg. Vi kan dytte isflaket ditt slik at du kommer i land. Etter en liten stund er de framme på Svalbard. Revar går i land. Det er kaldt og det blåser og snør.

Delma og Delfi svømmer videre. Takk for hjelpa, roper Revar. Bare hyggelig, sier delfinene.

Her var det jammen kaldt. Jeg lurer på hvem som bor på Svalbard jeg, sier Revar. Jeg har hørt at det finnes fjellrever her, slike som meg. Kanskje kan jeg finne meg en ny venn? Revar lusker innover mot byen der alle husene er. Med ett hører han en pipelyd. Det høres ut som om noen har det vondt. Så ser han en plastpose som ligger på bakken. Det er sikkert noen folk som har slengt fra seg posen istedenfor å kaste den i søpla, tenker Revar. Det er skikkelig dumt. Det kan jo være farlig for dyrene. Posen rører på seg, det er akkurat som det er noen inni posen. Revar dytter og snuser på posen med snuten sin. Da titter det fram en liten, søt fjellrev fra posen. Hei, jeg er fjellreven Ronja. Jeg syns det lukta så mat og så krøp jeg inn i posen for å se etter om det var noe jeg kunne spise. Men nå sitter jeg fast, jeg kommer ikke ut igjen. Jeg får nesten ikke puste og jeg begynner å bli så varm. Revar skjønner at han må hjelpe til, og drar i posen med de skarpe tennene sine slik at fjellreven Ronja kommer seg ut igjen fra posen. Tusen takk for at du hjalp meg, sier hun. Men du ser jo nesten ut som meg du! Hvem er du da? Jeg er fjellreven Revar fra Norge, jeg er fem år gammel og bor i et revehi på fjellet.

Vil du være med hjem til meg og hilse på familien min? Kanskje vi kan få noe mat å spise også, sier Ronja. Ja, det vil jeg veldig gjerne, sier Revar. Kanskje kan vi leke sammen også etterpå?

